

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16613/2022
01.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Грбовић, адвокат из ..., против туженог „Wiener Stadtische osiguranje“ АДО Београд, чији је пуномоћник Зоран Божић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6860/2020 од 25.05.2022. године, у седници одржаној 01.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6860/2020 од 25.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 6860/2020 од 25.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 1449/2019 од 11.06.2020. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен, па је другим ставом обавезан тужени да тужиоцу на име претрпљеног инвалидитета од још 2% исплати 16.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.01.2019. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 72.580,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Четвртим ставом изреке, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му на име састава захтева за исплату од 31.01.2019. године исплати 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.02.2019. године до исплате, као и на име трошкова парничног поступка од досуђених 72.580,00 динара до тражених 74.180,00 динара је одбијен. Ставом петим изреке, преко досуђеног на име законске затезне камате на трошкове поступка од извршности пресуде до пресуђења, тужбени захтев је одбијен. Шестим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 6860/2020 од 25.05.2022. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена у делу одлуке о главном захтеву тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име састава захтева за исплату од 31.01.2019. године исплати 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 6.000,00 динара од 18.12.2019. године до извршности пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка од 14.800,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада на име подношења захтева за исплату осигуране суме у вансудском поступку. Врховни суд налази да нема места одлучивању о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. О праву тужиоца, другостепени суд је одлучио уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а образложење другостепене одлуке је у складу је са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења

тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 18.02.2019. године. Вредност предмета спора је 22.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић